

— piespriest ITSB, kā arī pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi nopietnu kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumu, saskaņā ar kuru tiesas sēdē Vispārējā tiesā izvirzītie argumenti bija pieņemami, jo tie nebija tikai jauni argumenti, bet gan iepriekš Apelācijas padomē un Vispārējā tiesā izvirzītu juridisko argumentu detalizētāks izklāsts.
- 2 Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā to, ka Apelācijas padome nav pamatojusi, kādēļ tā atstājusi spēkā Anulēšanas nodaļas lēmumu, ar kuru apmierināts atbildētāja iesniegtais pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu saistībā ar apvienotajiem procesiem, kurus sākumā veidoja četri nošķirti pieteikumi un piespriežot apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt izdevumus saistībā ar četriem procesiem Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā, lai gan abas apvienotās lietas bija balstītas tikai uz vienas no divām pieteikuma iesniedzējām apelācijas procesā izvirzītajām un/vai tai piemītošajām tiesībām;
- 3 Turklāt Vispārējās tiesas spriedums esot balstīts uz sagrozītiem faktiskajiem apstākļiem un pierādījumiem, kā arī kļūdainu interpretāciju un Vispārējās tiesas pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo tā neesot atbilstoši izvērtējusi tai zināmos faktiskos apstākļus, ne arī atbilstoši piemērojusi tiesības saistībā ar otro pamatu attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta piemērošanu. Ja Vispārējā tiesa būtu ievērojusi tiesību pamatprincipus, tostarp tiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu un tiesības uz pamatotu nolēmumu, tā būtu apmierinājusi tajā celto prasību. Tā tas ir vēl jo vairāk tāpēc, ka Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi Apelācijas padomes lēmumus, lai gan tā esot ļoti labi zinājusi, ka pārsūdzētā sprieduma pieņemšanas Vispārējā tiesā laikā atbildētāja nebija pierādījusi un pat ne izklāstījusi lēmumu pamatojumu, proti, Beniluksā un Francijā reģistrētas valsts preču zīmes esamību. Tātad Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punktu, kā arī šīs pašas regulas 53. panta 1. punktu, jo tā esot piemērojusi kļūdainus juridiskos kritērijus, uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīmes reģistrācijas bija jāatceļ, pamatojoties uz agrāku Beniluksā un Francijā reģistrētu preču zīmi.
- 4 Pieļautajām kļūdām esot procesuālo un materiālo tiesību saturs. Līdz ar to prasītāja vispirms norādīs uz to, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, atzīstot par nepieņemamiem tiesas sēdē izvirzītos argumentus, un pēc tam izklāstīs iemeslus, kuru dēļ Vispārējai tiesai vajadzēja secināt, ka prasības otrais pamats bija atbilstoši pamatots attiecībā uz atzīto principu par tiesību aktos paredzēto kārtību pārkāpumu, kā arī, ņemot vērā minētos faktus.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 11. septembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA/Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)

(Lieta C-485/15)

(2015/C 414/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Aeroporto Valerio Catullo di Verona Villafranca SpA

Atbildētāja: *Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA)*

Prejudiciālais jautājums

Vai Līgumā par Eiropas Savienību paredzētie principi par nediskrimināciju, vienlīdzīgu attieksmi, pārskatāmību, paziņošanu un konkurenci nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kādu veido Likuma Nr. 537/93 10. pants, ministrijas Dekrēta Nr. 521/1997 6., 7., 8. un 17. pants, Leģislatīvā dekrēta Nr. 67/97 17. pants, Leģislatīvā dekrēta Nr. 96/2005 3. panta 2. punkts un Leģislatīvā dekrēta Nr. 216/2011 11. pants saistībā ar Leģislatīvā dekrēta Nr. 78/2010 6. pantu, ciktāl šis valsts tiesību normas pieļauj četrdesmit gadu ilgas lidostas pilnīgas pārvaldības koncesijas piešķiršanai nepiemērot publiskā iepirkuma procedūru?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 21. septembrī iesniedza Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) – Tommy Hilfiger Licensing LLC un citi/DELTA CENTER a.s.

(Lieta C-494/15)

(2015/C 414/20)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējas: *Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading B. V., RADO Uhren AG, Facton Kft., Lacoste S. A., Burberry Limited*

Atbildētāja: *DELTA CENTER a.s.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai vietas tirgū nomnieks, kurš individuāliem tirgotājiem nodrošina standus un vietas, kurās standus var izvietot, ir starpnieks, kura pakalpojumus izmanto trešās personas, lai apdraudētu intelektuālā īpašuma tiesības Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK⁽¹⁾ par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 11. panta izpratnē?
- 2) Vai vietas tirgū nomnieks, kurš individuāliem tirgotājiem nodrošina standus un vietas, kurās standus var izvietot, var piemērot pasākumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 11. pantā, ar tādiem pat nosacījumiem kā tie, ko Tiesa ir formulējusi savā 2011. gada 12. jūlija spriedumā C-324/09 *L'Oréal u.c./eBay u.c.* saistībā ar pasākumu piemērošanu tiešsaistes tirgus uzņēmējiem?

⁽¹⁾ O L 157, 30.4.2004, 45. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 22. septembrī iesniedza Vilniaus miesto apylinkės teismas (Lietuva) – W. un V./X.

(Lieta C-499/15)

(2015/C 414/21)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus miesto apylinkės teismas